

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Det, der er afgørende for mig i praktisk henseende, er, at spørgsmålet om reklamefinansiering af dansk TV er blevet rejst meget hyppigt her i folketinget, er blevet behandlet i folketingets kulturudvalg, og der har ikke hidtil vist sig noget flertal for reklamer i dansk TV, og der har ikke på noget tidspunkt været rejst tvivl om lovens forudsætning om finansieringen af radio og TV.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 159

8) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Ib Christensen (DR):

»Ønsker ministeren at opretholde lovbestemmelserne om, at kun foreninger af ejere og lejere samt kommuner må eje og drive fællesantenneanlæg?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Aarhus Stiftstidende 2. november 1980 har JTAS søgt dispensation fra lovbestemmelserne om, at kun foreninger af ejere og lejere samt kommuner må eje og drive fællesantenneanlæg. JTAS har imidlertid fået afslag herpå.

Ifølge generalsekretær Mogens Boman, Danmedia, vil den nationaløkonomisk bedste løsning imidlertid være at dække hele landet med et net af lyslederkabler lagt af teledistributionerne mellem alle større byer og købstæder. Fra et antal antennestationer – oprettet af de selskaber, der nu installerer fællesantenneanlæg – kan signalerne transmitteres til knudepunkter i de pågældende områder. Herfra kan de private selskaber så igen fordele programmerne ud til hjemmene.

Det forekommer umiddelbart ikke rimeligt, at den økonomisk fordelagtigste løsning spærres af lovbestemmelser.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Nørsgaard, fg.):

Jeg kunne sådan set klare spørgsmålet ved at sige: nej, det ønsker jeg ikke, men jeg skal begrunde, hvorfor jeg ikke ønsker, at man skal forbeholde det foreninger af ejere og lejere samt kommuner.

Reglerne om, hvem der kan få tilladelse til at oprette fællesantenneanlæg, findes i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse

af 30. januar 1979 om fællesantenneanlæg m.v., og det er ifølge disse regler sådan, at kun ejeren af eller lejerne i ejendomme, der omfattes af sådanne anlæg, samt kommuner kan få tilladelse. Denne bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til at udfærdige reglerne om fællesantenneanlæg findes i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 5.

Ministeren for offentlige arbejder har i et svar på et spørgsmål om samme emne her i folketinget den 5. februar i år udtrykt megen forståelse for den henvendelse, som JTAS i 1979 rettede til ministeriet om tilladelse til at etablere fællesantenneanlæg i Århus kommune. Men under folketingets behandling i 1973 af forslaget til den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udgik en bestemmelse om adgang for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet til at oprette fællesantenneanlæg, og det har for ministeren for offentlige arbejder rejst tvivl om, hvorvidt der herefter ville være berettigelse i at give et koncessioneret telefonselskab tilladelse til at oprette fællesantenneanlæg.

Spørgsmålet om at skabe klarhed på dette punkt er taget op mellem ministeriet for offentlige arbejder og ministeriet for kulturelle anliggender, og jeg har i dag fået at vide af min kollega kulturministeren, at hun agter i løbet af november måned at fremsætte lovforslag, som vil gøre det muligt for P&T og for telefonselskaberne at oprette og drive fællesantenneanlæg.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke ministeren for det meget imødekommende svar. Det er jo ikke alt for tit, at der reageres så prompte og så positivt på spørgsmål, der rejses her i tinget, så det synes jeg der er grund til at takke ministeren og ministerens kollega for, dog med den tilføjelse, at da det kun drejer sig om noget lovtæknik og noget jura i den forbindelse, så kunne problemet vel i og for sig være løst på et tidligere tidspunkt. Men jeg siger tak for det positive svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 162

9) Til *socialministeren* af:

Birthe Nielsen (SF):